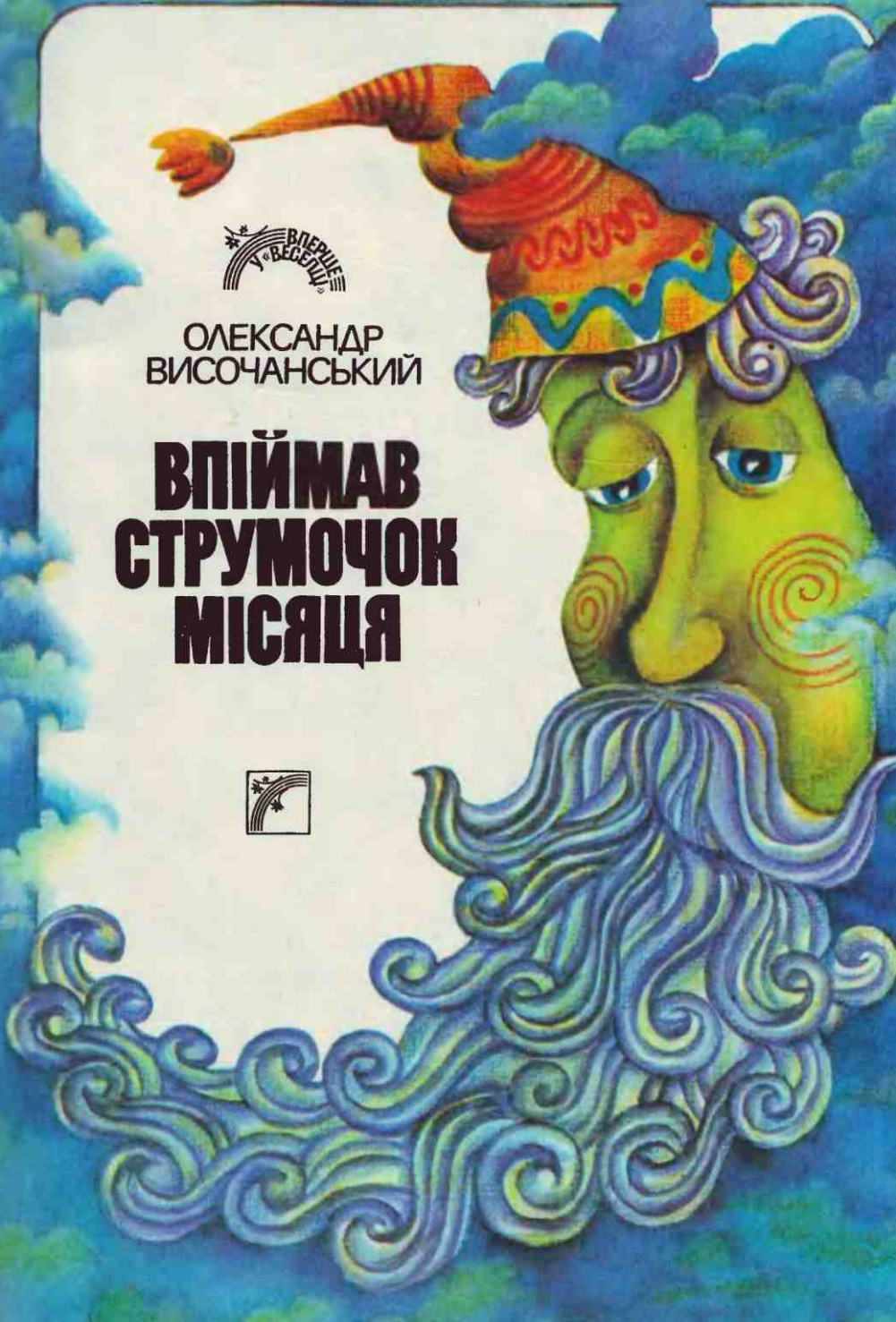

ОЛЕКСАНДР
ВИСОЧАНСЬКИЙ

ВПІЙМАВ СТРУМОЧОК МІСЯЦЯ

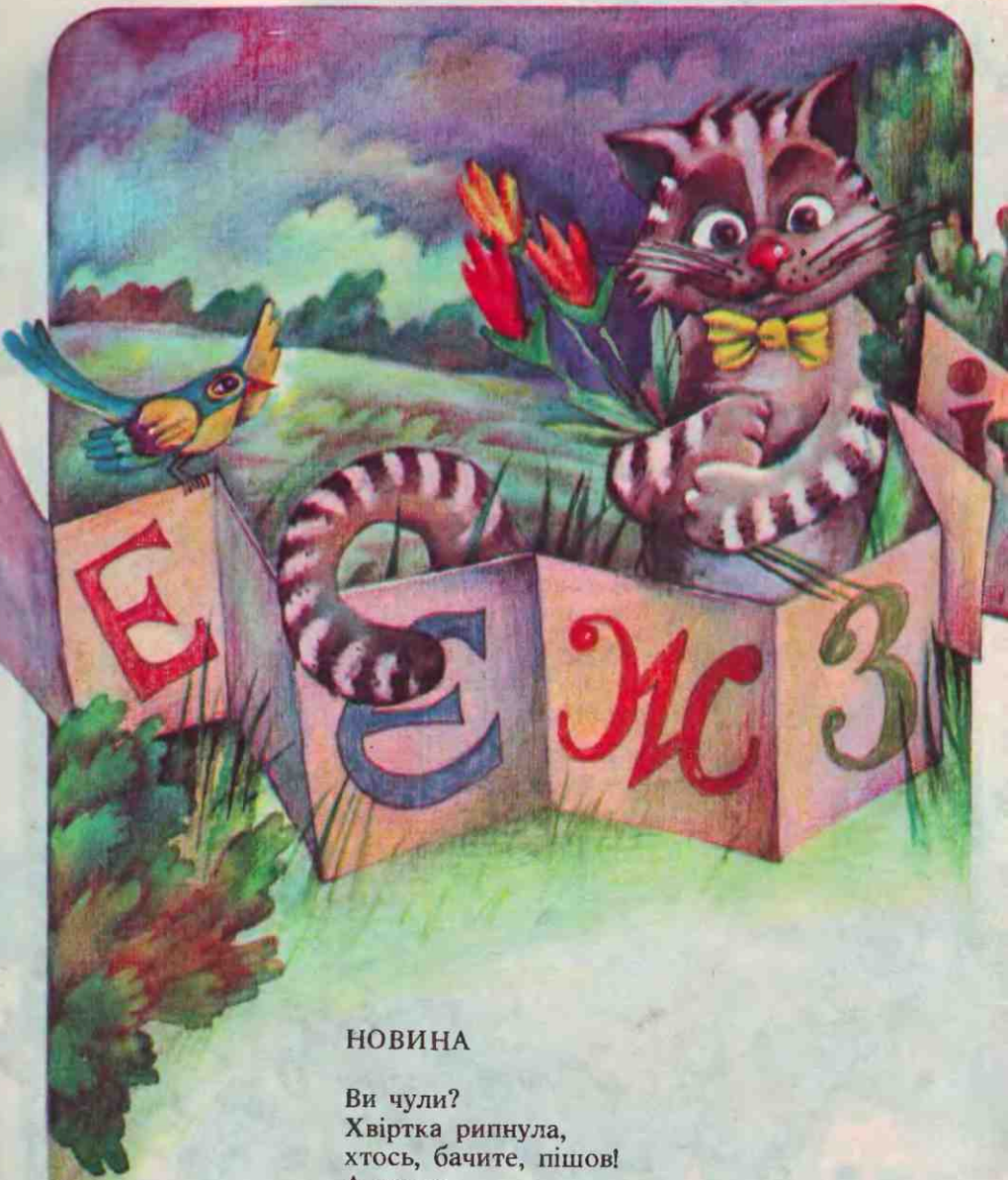

*Перша книжка віршів
молодого поета з Вінниччини
про гурботи дітей,
їхню спостережливість
і допитливість.*

Редактор В. Й. Клічак

В $\frac{4803640202-022}{206-96}$ БЗ —37—20.92
ISBN 5-301-01097-2

© Олександр Височанський, 1996
© Сергій Тисеев, ілюстрації, 1996
© Видавництво «Веселка», 1996,
підготовка видання

НОВИНА

Ви чули?
Хвіртка рипнула,
хтось, бачите, пішов!
А може,
і не видно вам?
Гей, хто це там?
Агов!

— Це ти ідеш,
Віталику,—

почулося іздалеку, —
з портфеликом,
в картузику,
ще й квіти у руці?..
На піджаку всі гудзики,
усмішка на лиці..

— Куди прямуєш,
хлопчику? —
цвірінькали горобчики.
Від песика,
від кішечки
теж линуло услід:
— Погрався б з нами
трішечки,
стрибай ось
через пліт!

І не було байдужого
в цей світанковий час.
Аж сонечко примружилось
і визирнуло враз!..

— Куди? —
спитав Віталіка
Наталчин дід Тарас.

— Та ось,
несу букварика.
Сьогодні — в перший клас!

ВСЕ КНИЖЕЧКА РОЗКАЖЕ!

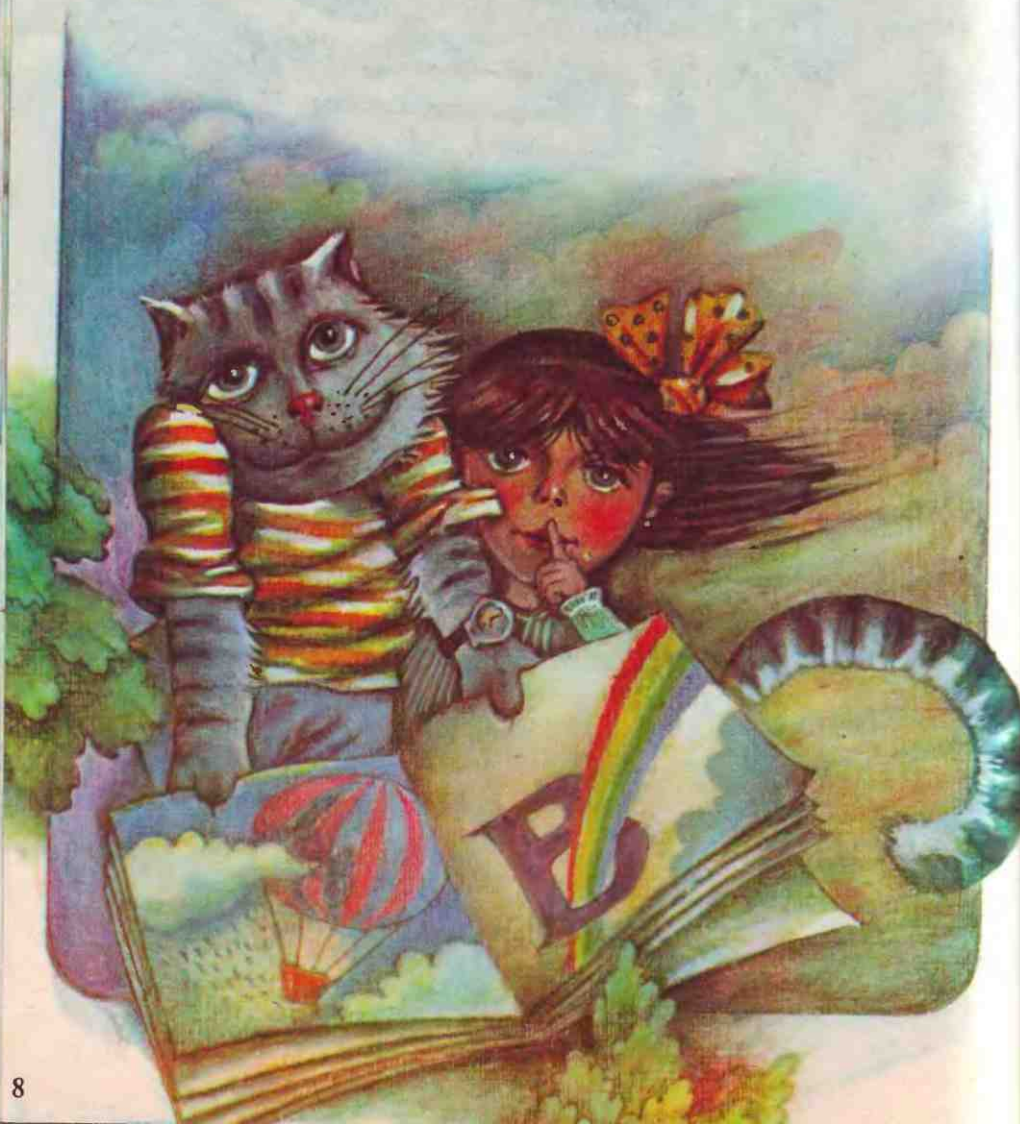
Тобі, мій любий друже,
багато треба знать.
Не будь лише байдужим —
читай! Книжки навчать,
чом сонечко сміється,
звідкіль роса береться,
де місяць спати ляже —
все книжечка розкаже.
Повідає, звичайно,
яку цілушку з'їв...
Цілушка ж —
од комбайна,
бо мало вже зайців...

БУКВАРИК І НАТА

Вже без старшенького брата
книжечки читає Ната.
Навіть котик та бабуся
сіли — і не ворухнуться:
промайне якась хвилинка —
і прочитано сторінку!..
Букви Ната ще не знала —
лиш малюнки розглядала.

БУДИЛЬНИК

І літа, і дні, й години
він по стежці йде єдиній.
Йде і вдень, і йде вночі,
і в морози, і в дощі,
на роботу йде, з роботи,
на сніданок, на обід,
і зупиниться, якщо ти
підвести забудеш хід.

Треба всюди устигати,
до хвилинки показати,
хто і скільки має спати.
А хто довго спати любить —
вмить розбудить.
Й так швидесенько, швиденько,
без спочинку — й так щодня —
більша стрілочка маленьку
підганяє й підганя.
І навіщо ж бо цей поспіх?..
Цей стрімкий, невпинний біг?
Мчить велика — для дорослих,
йде маленька — для малих.

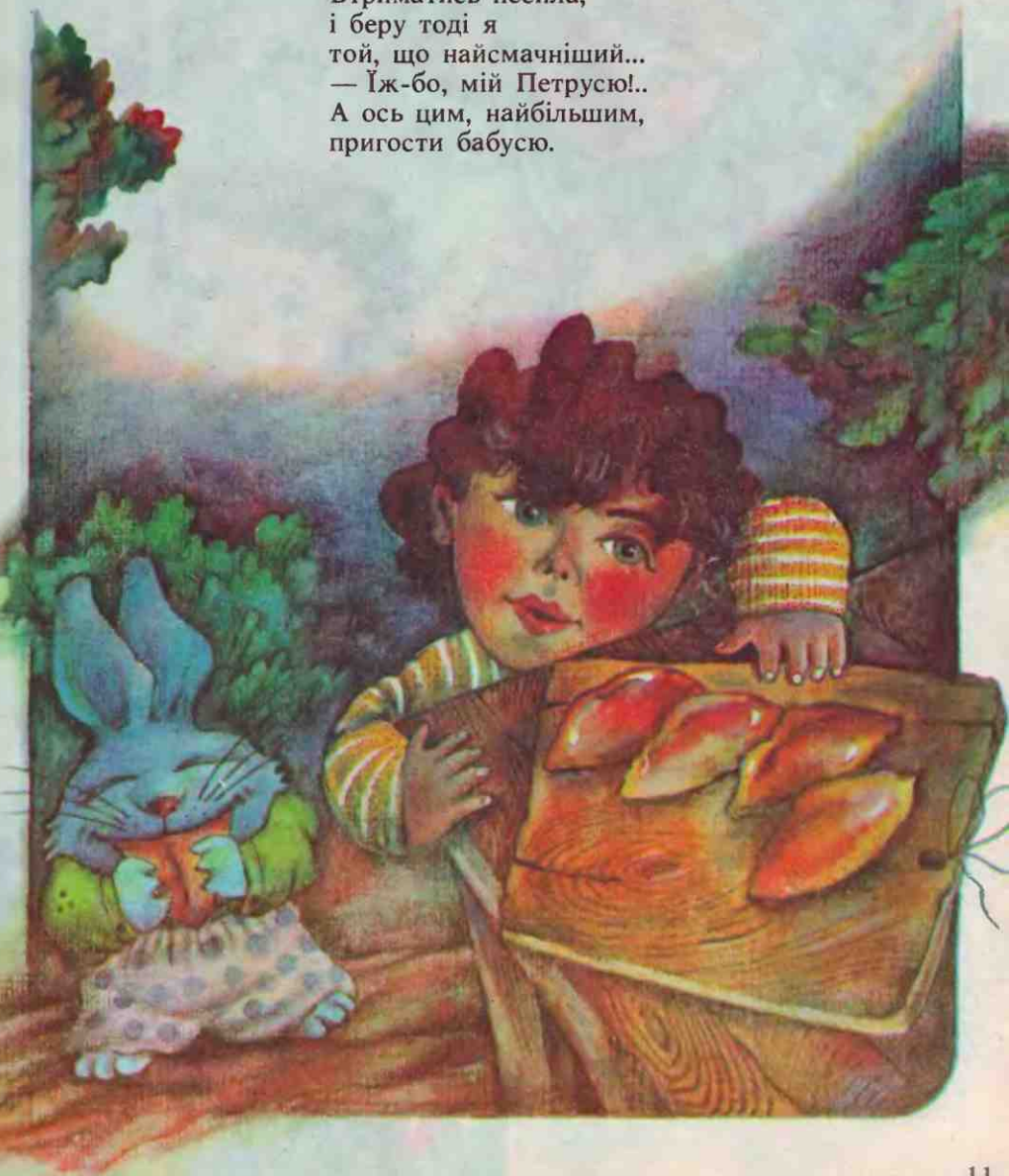
ВАСИЛЬКО І БІЛОЧКА

Ну вже і хутенька
білка ця маленька.
На саму верхівку скочить,
аж Василько мружить очі.
— Ой! — кричить, — яка біда! —
і картузик підклада,
щоб не впала білочка
із верхівки-гілочки.

ПИРОГИ

Мама випікала
пирогои із сиром.
На стільничку клала,
щоб вони остигли.
Пір'ячком мастила,—
пахне так олія!..
Втриматись несила,
і беру тоді я
той, що найсмачніший...
— Їж-бо, мій Петрусю!..
А ось цим, найбільшим,
пригости бабусю.

ЧЕРВОНОЩОКИЙ САД

Носи червоні й щоки,
і губки, й підборіддя.
Гукає мама: — Доки
вас буду мити, дітки?..—
А Лесик усміхнувся
і ягоди смакує:
— Вишень їще, матусю,
багато у саду є...

КОЛИ КОТИК НЕ МОВЧИТЬ

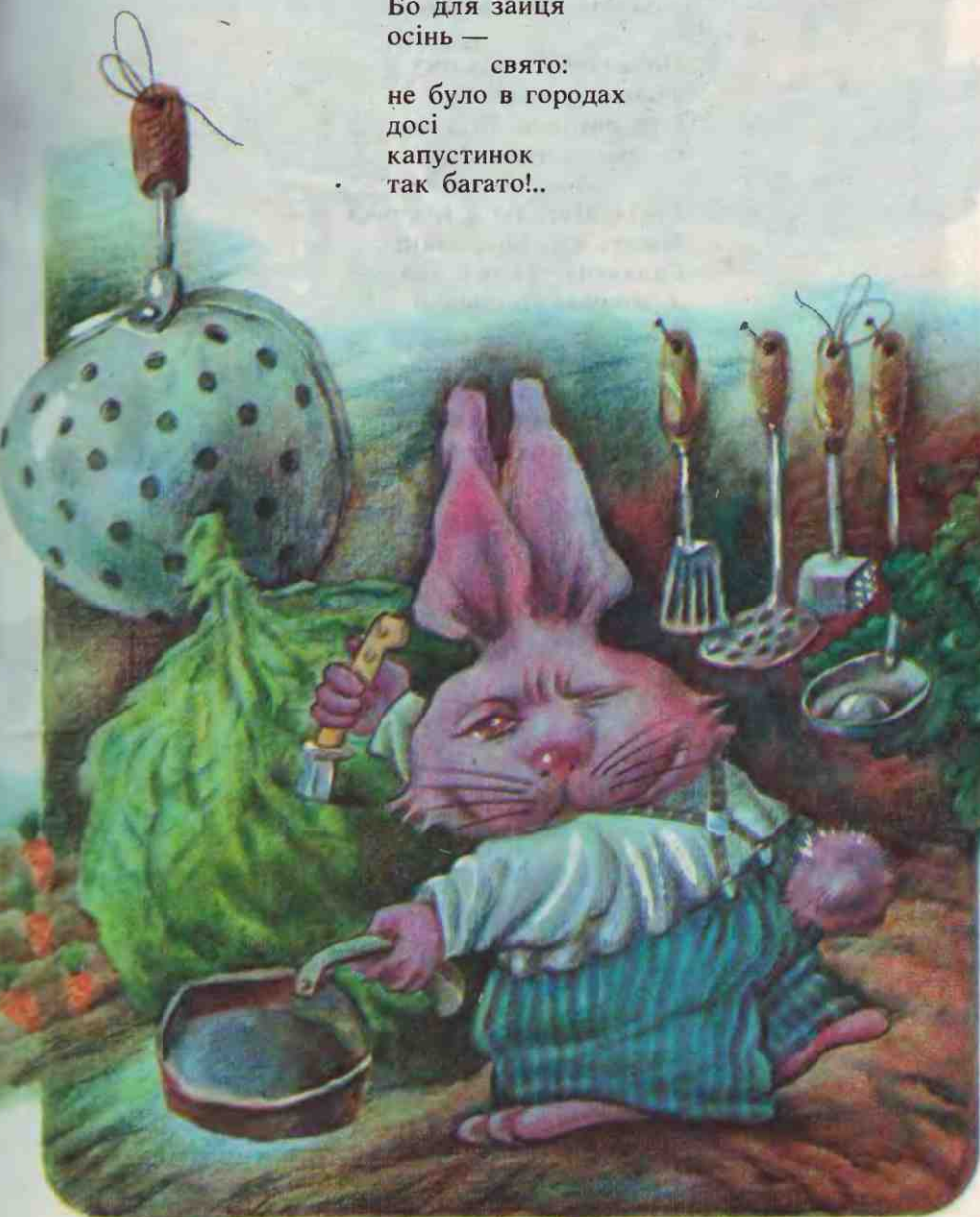
— Котику, котику,
як тебе звати?
Котику, котику,
чом ти вусатий?
Котику, котику,
мишка на хвостику.
Котику, котику,
гличик на плотику.—
Котик очки протирає:
— А сметанка де? —
питає...

ЛЮБИТЬ ЗАЙЧИК ОСІНЬ

Чом так зайчик
любить осінь?
Бо для зайця
осінь —

свято:
не було в городах
досі
капустинок
так багато!..

КУЛЬБАБКИ

У виярку над річкою
не саджені ніким
ростуть собі з травичкою
жовтенькі світлячки.

Побачили їх здалеку
звірята і пташки.
І ти поглянь, Віталіку,
на диво-світлячки.

Гукни Наталю й Костика —
біжать хай напрямки.
Галявина тут ось яка —
жовтенькі світлячки!

Весняно засвітилися
сонцята-малючки —
на сонце задивилися
жовтенькі світлячки.

СОРОКА

Трохи чорна,
трохи біла —
ген сорока полетіла
і не низько,
й не високо...

— Ти куди летиш,
сороко?

І вона заскрекотіла,
трохи чорна,
трохи біла:
— Я давненько тут
літаю
і стежину кожна знаю.
Бір сосновий —
це мій дім,
я — господарка у нім:
стежу я
за хлопчиками,
щоб не грались
сірниками!

В КАЧЕНЯТИ — ІМЕНІНИ

Каченятко-учениця
на «відмінно»
в школі вчиться.

Вдома трудиться
щоденно —
зшиток он який
товстенний!

Пише твір
на тему вільну:
«Як проводим
день недільний».

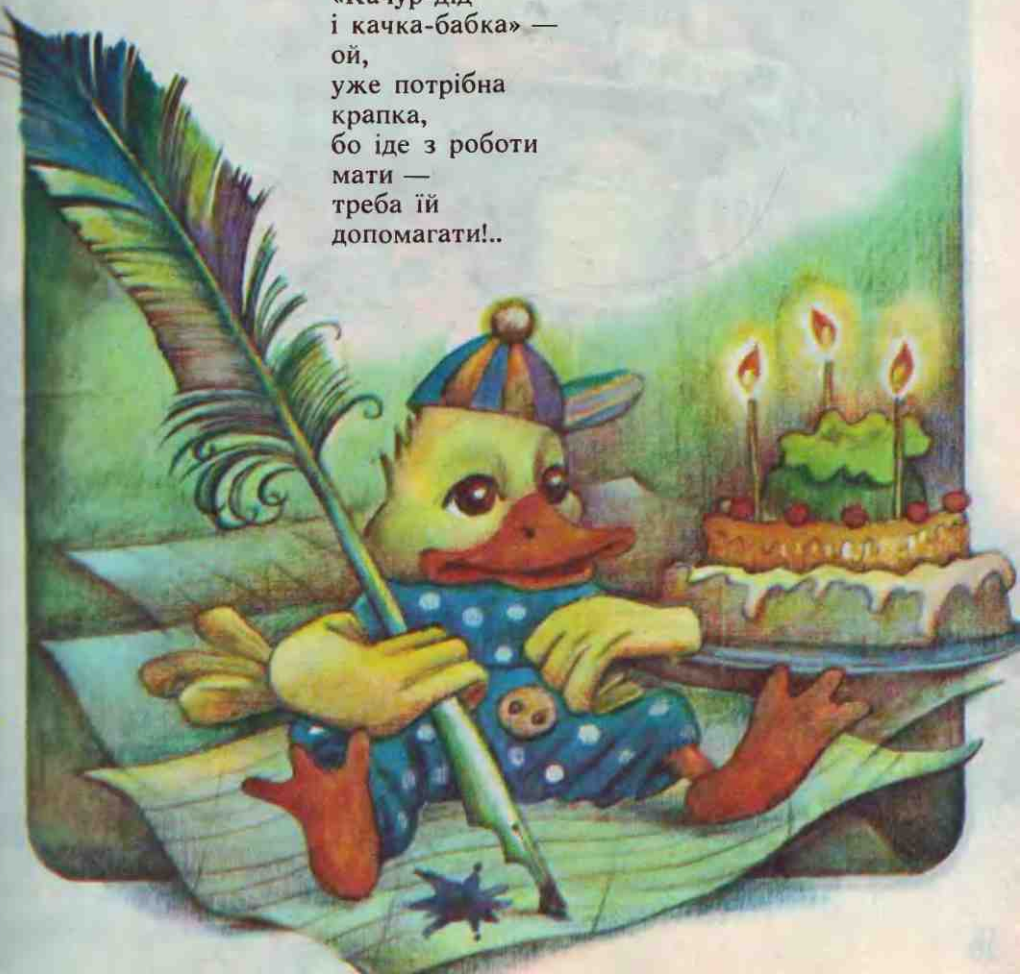
Ледь пір'їнку
натискає,
всюди знаки розставляє:

«Чи вставати завтра
зрання?» —
тут поставлю
знак питання.

«Здрастуй, здрастуй,
новий день!» —
тут
окличний знак
іде.

«Хоч нудьга
сидіти вдома», —
тут уже
потрібна кома.

«Я діждусь-таки
хвилини —
всі придуть
на іменини:
качур-дядько,
качка-тітка,
брат-гусак,
сестра-лебідка
й дивовижа-качконіс» —
скрізь розставлю я
дефіс.
«Качур-дід
і качка-бабка» —
ой,
уже потрібна
крапка,
бо іде з роботи
мати —
треба їй
допомагати!..

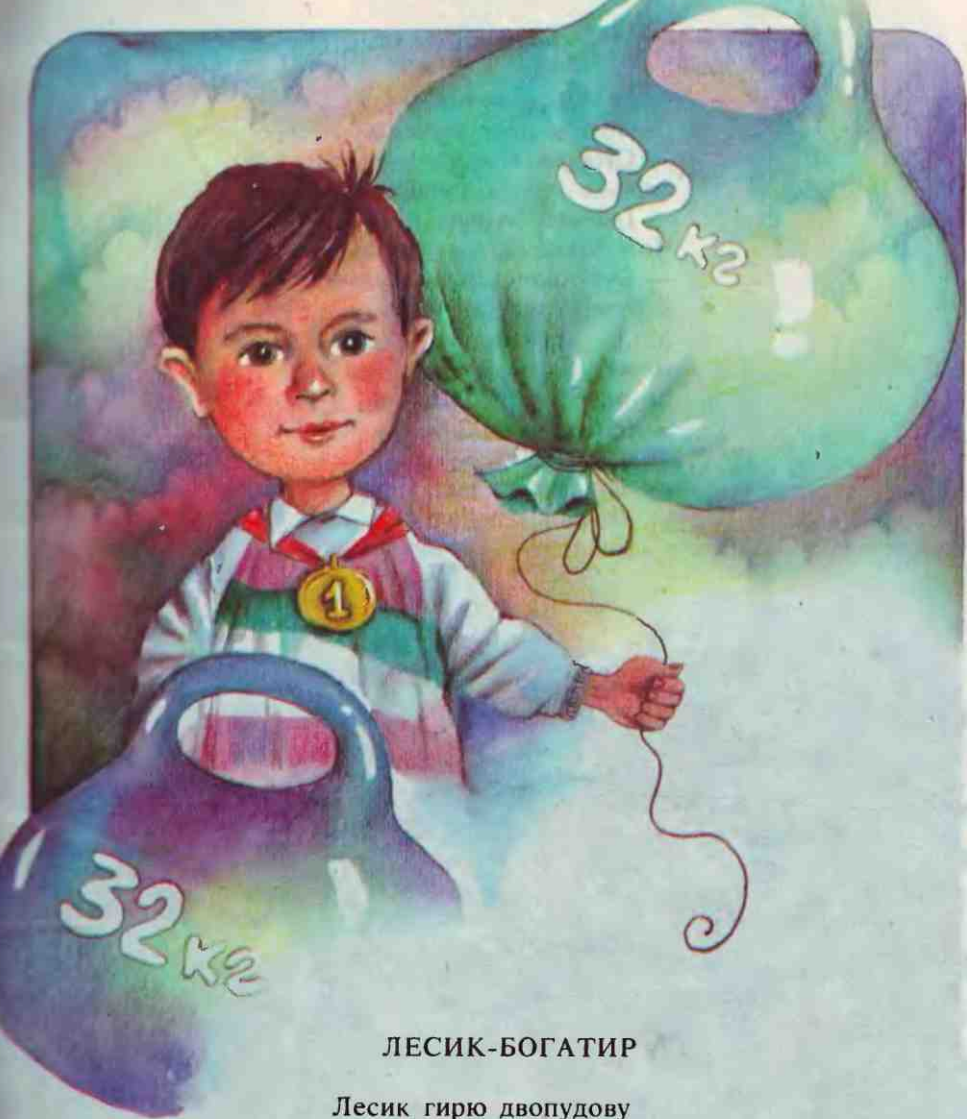

ОХ, ЦЕ МИЛО!..

І хто це
мило вигадав?!
Кому від нього
вигода?
У вухах
залишається,
коли Грицько

вмивається!..

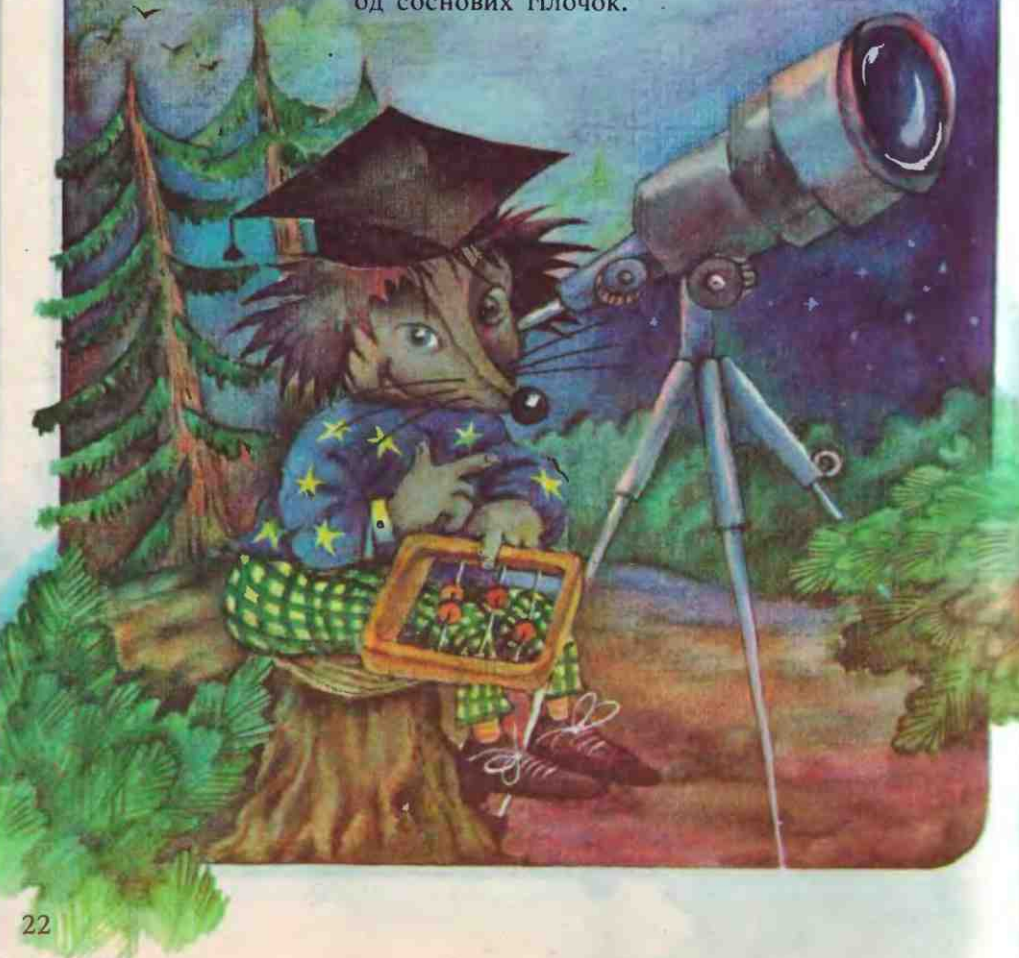
ЛЕСИК-БОГАТИР

Лесик гирю двопудову
підіймає знову й знову!
Ось десятий вже підхід,—
аж облив атлета піт.

Ще один-єдиний мент,
і рекорд одразу!
Лесик —
справжній вже спортсмен.
Гиря ж —
із пластмаси!..

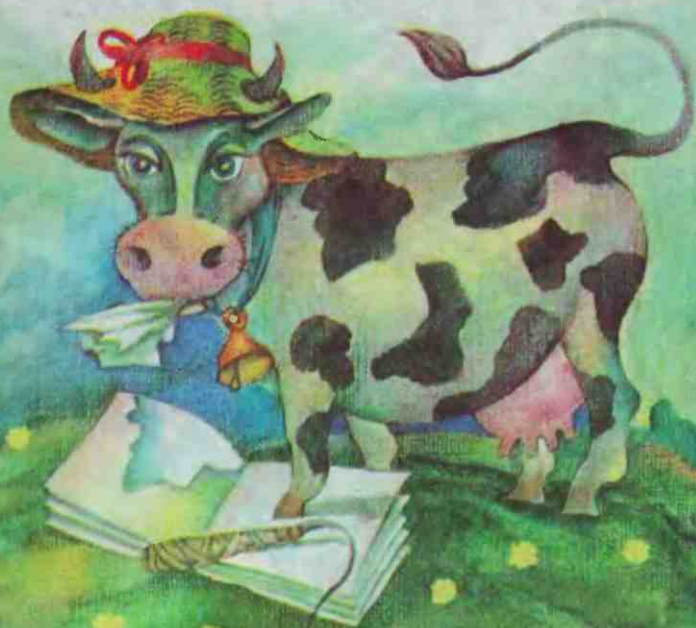
ЇЖАЧОК

— Їжачок, їжачок!
Скільки в тебе голочок?
— Стільки в мене голочок,
скільки в небі зірочок.
— Їжачок, їжачок!
Чом такий ти круглячок?
— Був колись я колобком,
а тепер став їжачком.
Може, місяць,
може, рік,
як од баби й діда втік.
Я тепер —
колючий звір:
як долав сосновий бір,
начіплялось голочок
од соснових гілочок.

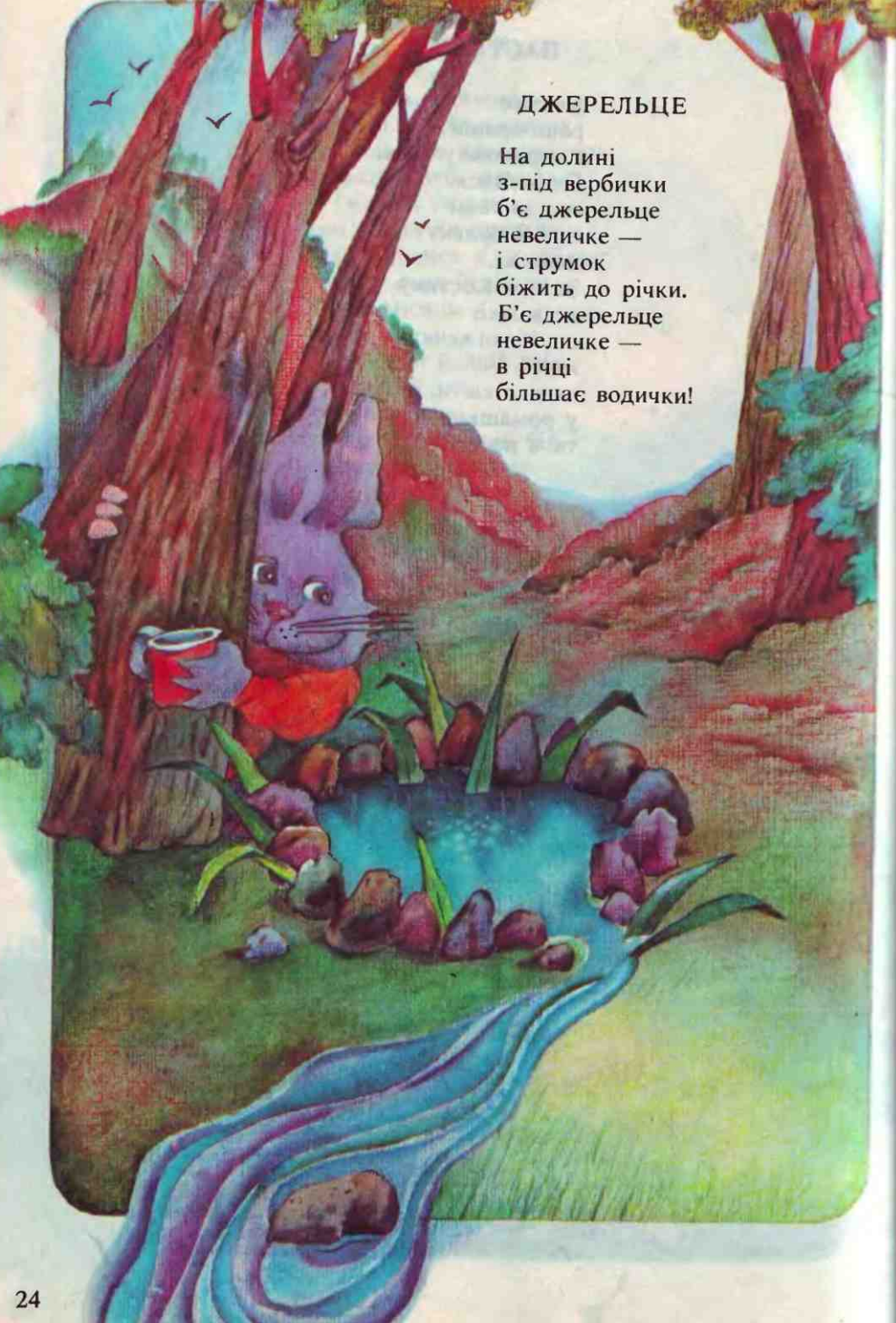
ПАСТУШОК

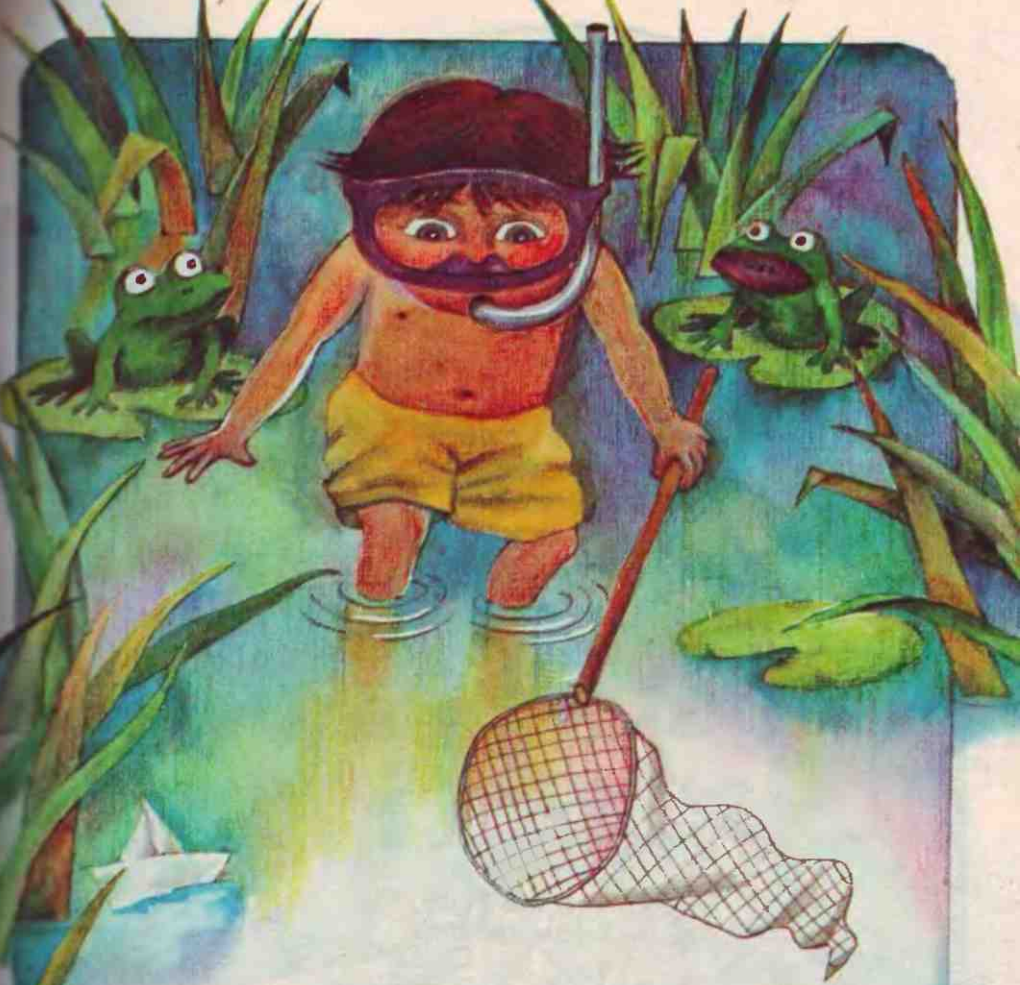
Костик
рано-вранці йде
і корівоньку веде.
Подивіться:
ген за гаєм
сам Зозульку
випасає.
Зовсім Костику
не важко —
ще і книжечку
несе:
сяде в квіти,
у ромашки,
та й пасе
собі
й пасе.

ДЖЕРЕЛЬЦЕ

На долині
з-під вербички
б'є джерельце
невеличке —
і струмок
біжить до річки.
Б'є джерельце
невеличке —
в річці
більшає водички!

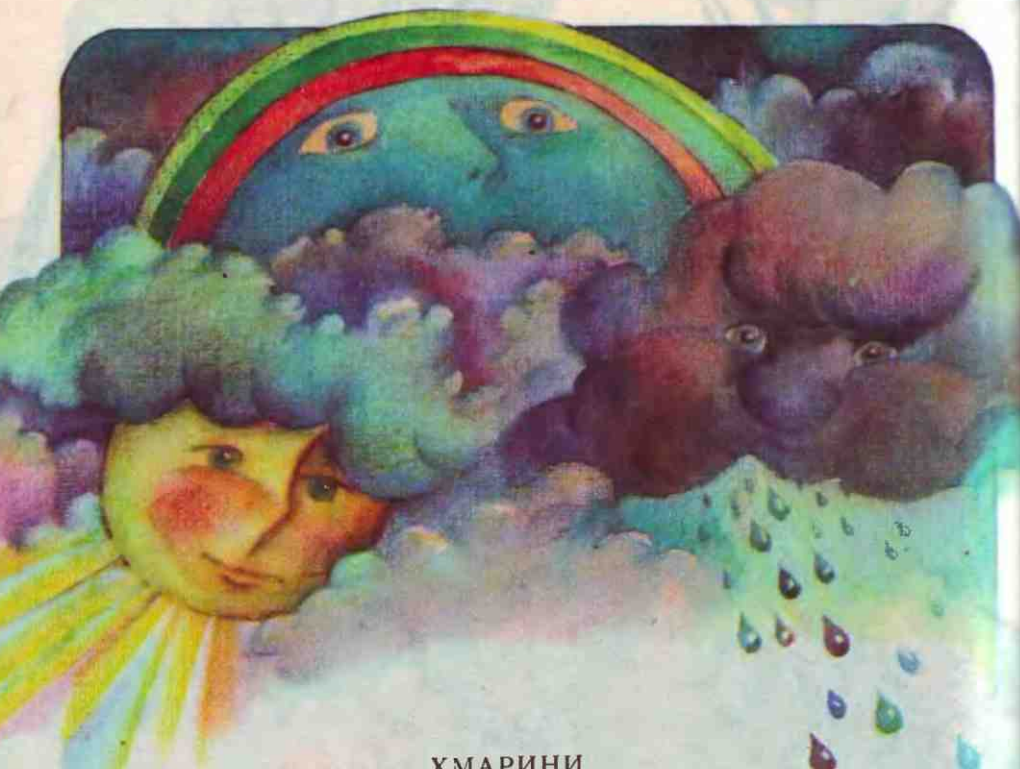

НІЖКИ-БОСОНІЖКИ

— Ой ви, ніжки, ніжки,
ніжки-босоніжки!
Де ходили пішки
й забруднилисьь трішки?

— Ми ходили
до ставка,
там купали
Василька!

ХМАРИНИ

Є хмарина чорна,
є хмарина біла.
Є така, що вчора
дощиком тремтіла.

Є мов клаптик сіна,
є немов копиця,
і злякає всіх нас
грим і блискавиця.

Є й такі хмарини —
ллють дощем щоднини.
Є й така хмарина —
не впаде й краплини.

Різні є хмарини...
Небо лиш — єдине,
радує тебе —
і сумне осіннє,
й ніжно-голубе.

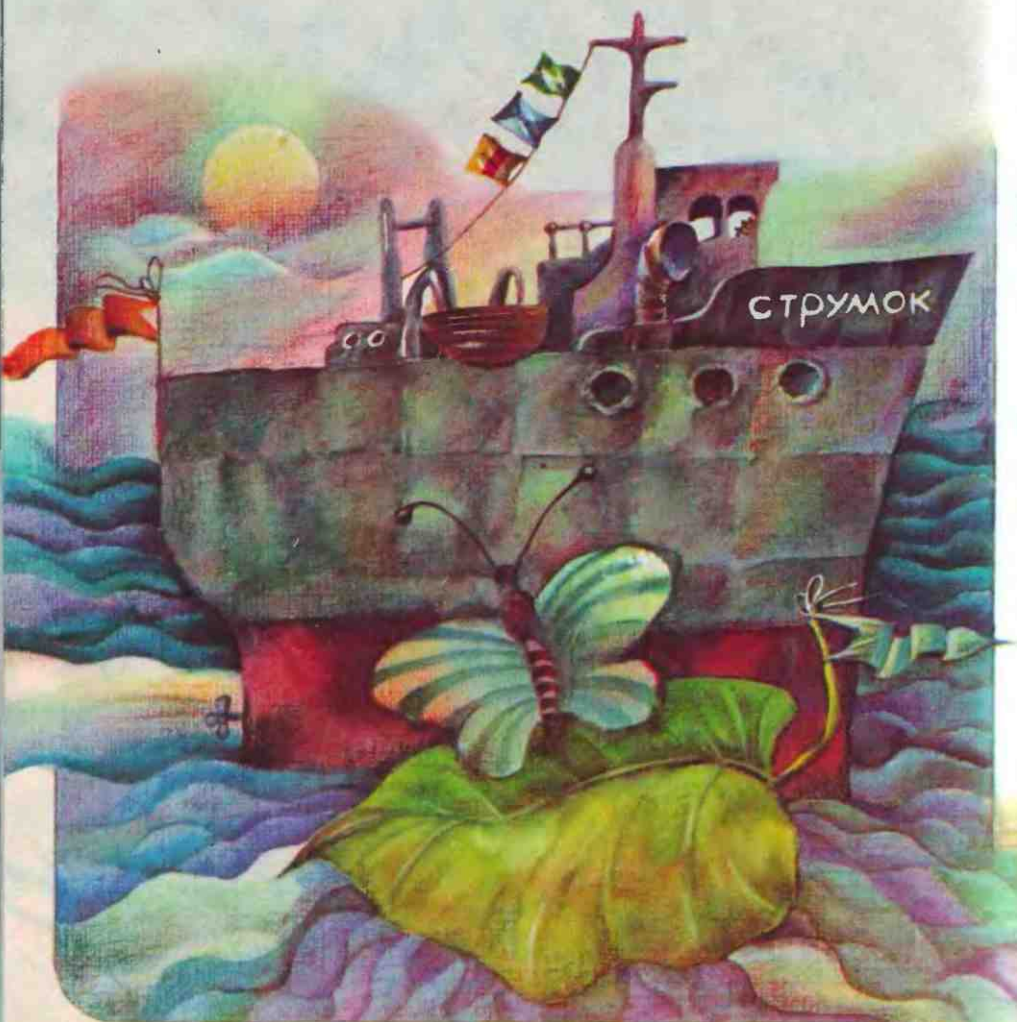
ЗАСМУЧЕНИЙ СТРУМОК

Впіймав струмочок
місяця
і хвилькою прикрив...
Так бавився,
так тішився,
аж поки не втопив!..

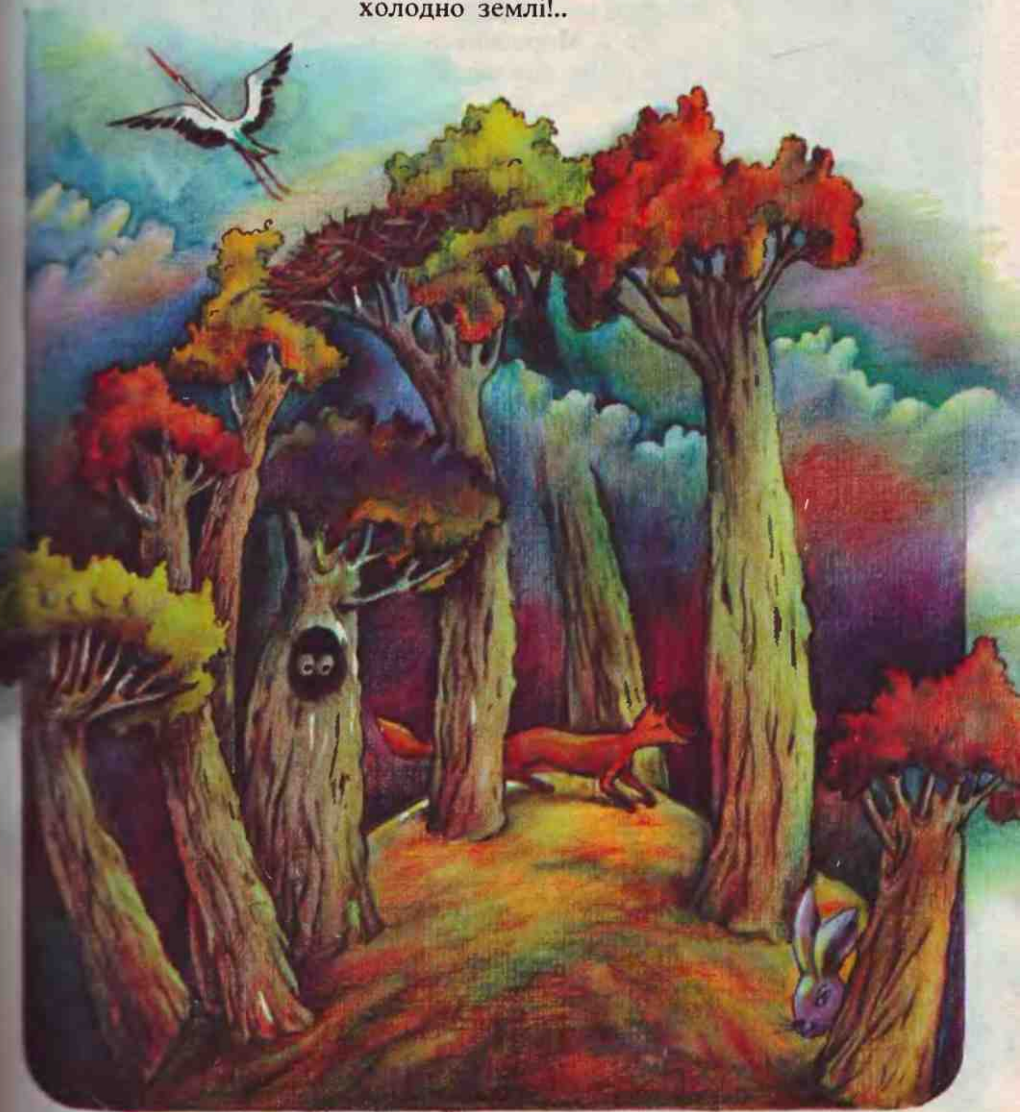
У МАНДРІВКУ

Впав листочок
у струмочок —
не зякавсь водички, ні!
Взяв метелика з собою:
за вітрильце над водою
крильця
правлять на човні.

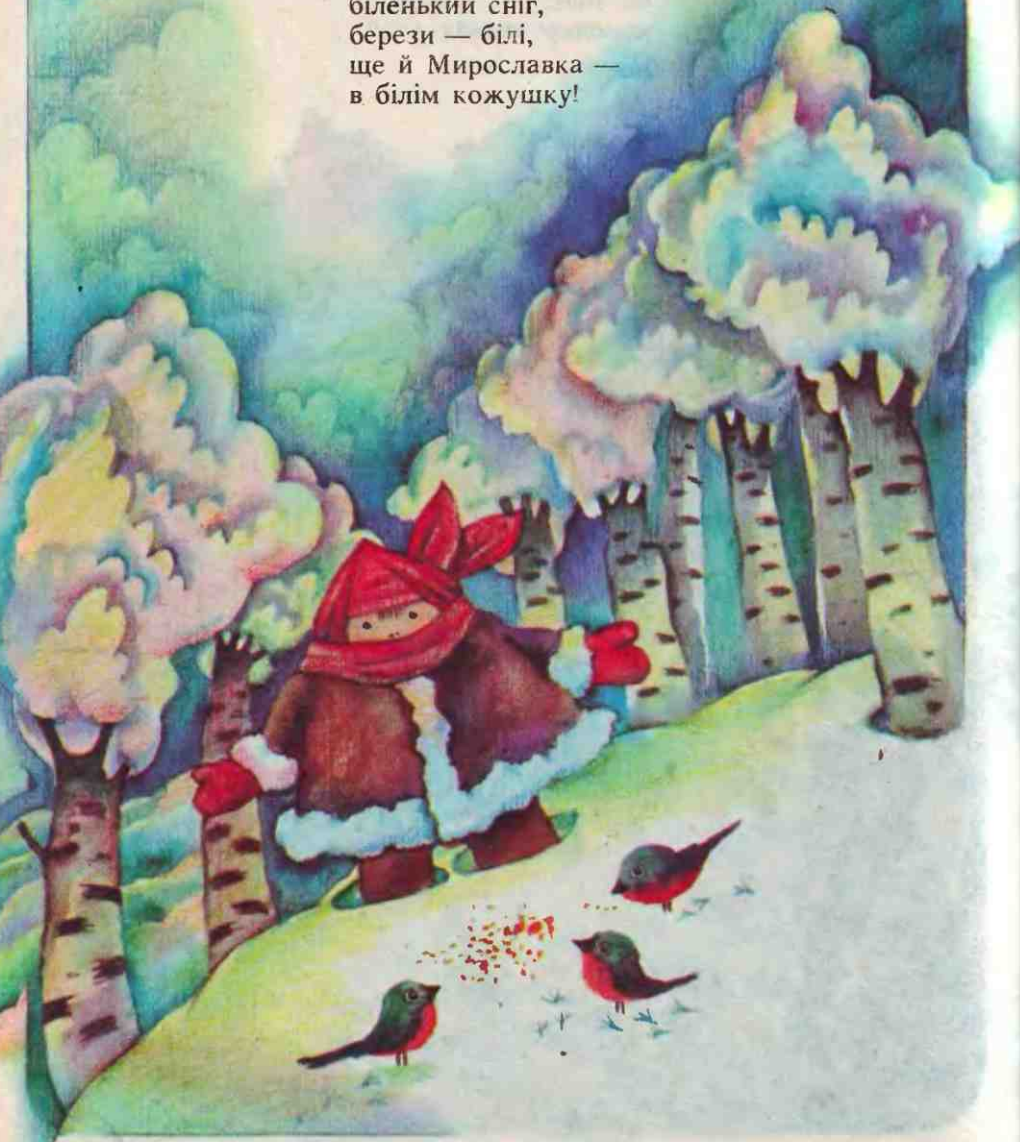
ОСІННІЙ ЛІС

Він — дуже добрий,
дуже щедрий,
цей чарівний
осінній ліс!
Вже скинув
всі листочки з себе,
бо знає:
холодно землі!..

ДИВИНА

До саду
пташка залетіла —
здивовано
на гілку сіла,
струсила жменьку
білого пушку:
біленький сніг,
берези — білі,
ще й Мирославка —
в білім козушку!

З М І С Т

НОВИНА	3
ВСЕ КНИЖЕЧКА РОЗКАЖЕ!	6
БУКВАРИК І НАТА	8
БУДИЛЬНИК	9
ВАСИЛЬКО І БІЛОЧКА	10
ПИРОГИ	11
ЧЕРВОНОШОКИЙ САД	13
КОЛИ КОТИК НЕ МОВЧИТЬ	14
ЛЮБИТЬ ЗАЙЧИК ОСІНЬ	15
КУЛЬБАВКИ	16
СОРОКА	17
В КАЧЕНЯТИ — ІМЕНІНИ	18
ОХ, ЦЕ МИЛО!	20
ЛЕСИК-БОГАТИР	21
ЇЖАЧОК	22
ПАСТУШОК	23
ДЖЕРЕЛЬЦЕ	24
НІЖКИ-БОСОНІЖКИ	25
ХМАРИНИ	26
ЗАСМУЧЕНИЙ СТРУМОК	27
У МАНДРІВКУ	28
ОСІННІЙ ЛІС	29
ДИВИНА	30

Літературно-художнє видання

ВИСОЧАНСЬКИЙ Олександр Григорович

ВПІЙМАВ СТРУМОЧОК МІСЯЦЯ

Вірші. Для молодшого шкільного віку

Художник *Тисєв Сергій Віталійович*

Завідуючий редакцією *О. Є. Шевченко*

Художній редактор *Д. П. Присяжнюк*

Технічний редактор *Т. В. Березанська*

Коректор *Н. П. Романюк*

Здано на виробництво 15.02.91. Підписано до друку 12.05.92. Формат 70×100/16.
Папір офсетний №1. Гарнітура таймс. Друк офсетний. Умовн. друк. арк. 2,6.
Умовн. фарб.-відб. 11,7. Обл.- вид. арк. 3,68. Тираж 15 000 пр. Зам. 5-279.

Видавництво дитячої літератури «Веселка», 254655, Київ, МСП, Мельникова, 63.
Свідоцтво про державну реєстрацію №12473079 від 7 червня 1995 року.

Видруковано з глівок Київської фабрики реклами на Головному підприємстві
РВО «Поліграфкнига». 252057, Київ, Довженка, 3.